בטי ההיפו חוקרת

כתבה מיכאלה מורגן
ציירה מוירה קמפ

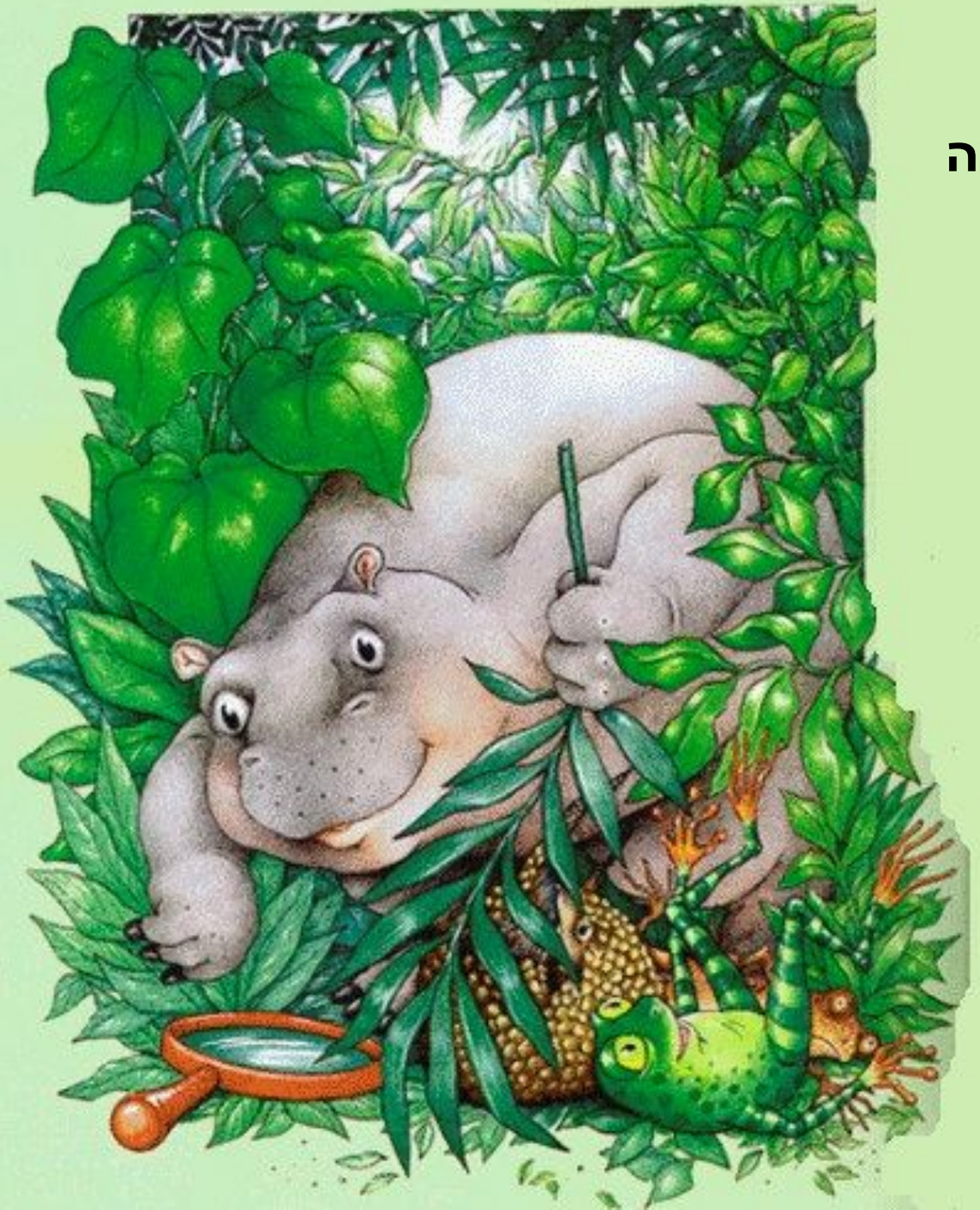

בטי ההיפו אוהבת לעזור.
יום אחד, כאשר עסקה בניקוי הג'ונגל מצאה
זכוכית מגדלת.

"הו-הו" חשבה בטי "עכשיו אוכל להיות
בלשית, כמו שרלוק הולמס.
כל מה שדרוש לי זו תעלומה."

היא התחילה מיד לחפש תעלומה כדי לפתור אותה, ונתקלה ב...

ביצה!

"ביצה מסכנה ללא אמא" אמרה בטי "איך היא הגיעה הנה? הנה תעלומה! זו תעלומה שאני חייבת לפתור."

היא התחילה מיד להתרוצץ ולחפש, לעקוב ולמצוא עקבות בחיפוש אחרי בית לביצה מסכנה.
"אבל בטי" העירה לה הצפרדע, חברתה "הביצה שייכת ל..."

אבל בטי הייתה עסוקה. עסוקה מדי כדי להקשיב.

עסוקה בחיפוש כאן ושם עד שפתאום מצאה...

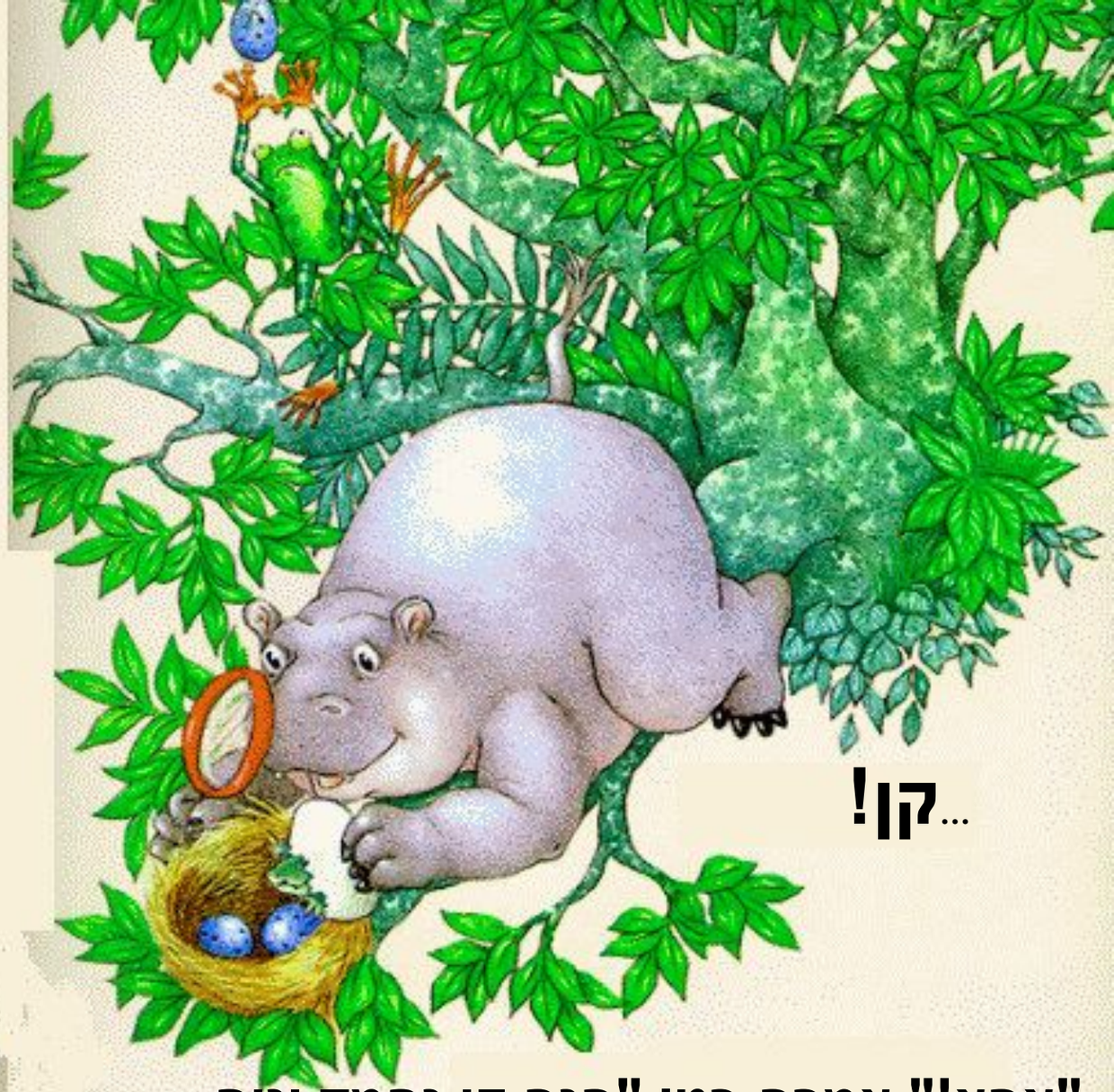

...קן!

"אהא!" אמרה בטי "הנה קן נחמד ונוח בשביל הביצה האבודה. עכשיו צריך רק למצוא אמא שתטפל בביצה זו."

והיא יצאה שוב מרחרחת ומחפשת, חוקרת ובודקת כדי למצוא אמא שתטפל בביצה.
"אבל בטי" אמרה שוב הצפרדע "תסתכלי!"

"אני מסתכלת!" אמרה בטי "אני מסתכלת למעלה ולמטה. אני מסתכלת פה ושם! אני מסתכלת לכל מקום!"

"אבל בטי, אינך רואה..." אמרה הצפרדע. ופתאום בטי ראתה...

...ציפור ליד הנהר.

"אולי אבדת ביצה?" שאלה בטי.
"לא" ענתה הציפור "הטלתי שלוש ביצים,
בקעו מהן שלושה גוזלים ועכשיו יש לי
שלישיה.
רק שאחד מהם הוא...

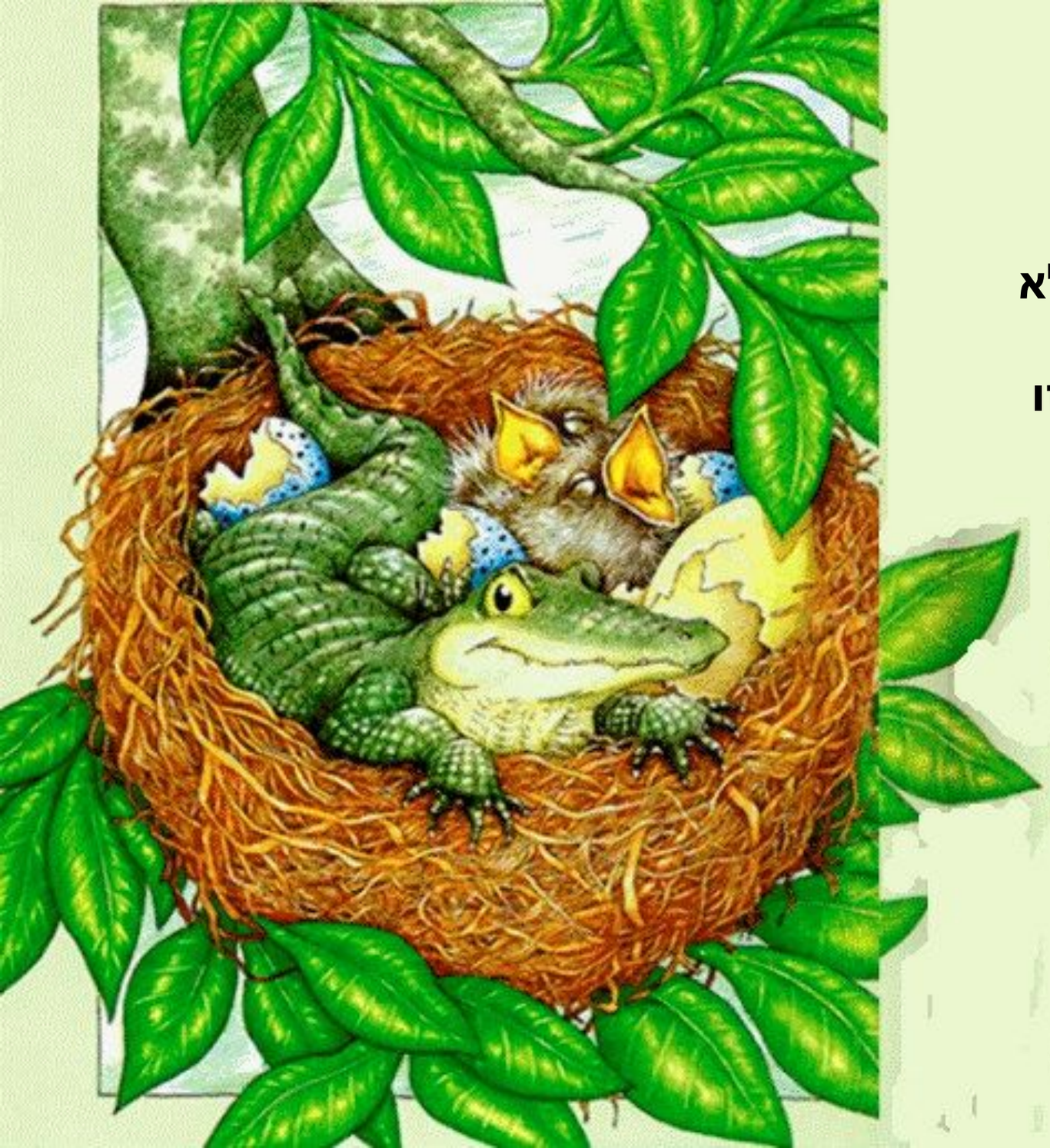

...מפלץ!

הוא כעסן ורגזן. הוא לא שר אלא נוהם. ולא מנסה אפילו לעוף.
איך יתכן שמהביצה שלי יצא מפלץ כזה. זו תעלומה!"

"גם לי יש תעלומה" אמר התנין "הטלתי ביצה ודגרתי על ביצה ועכשיו יצא מין יצור חלוש כזה.

הוא רך ובעל נוצות, אוכל כמו ציפור, לא רוצה לשחות. איך יתכן שמביצה שלי יצא יצור כזה? זו תעלומה!"

"עוד תעלומה" קראה בטי "אני בלשית
מדופלמת ואני גם שחיינית מעולה.
אלמד את הקטן שלך לשחות!"

והיא התחילה מיד לשחות ולצלול
ולטבול ולהתיז עד ש...

"טרררך!" שיניים חדות מאוד תפסו נתקעו לה באצבע.

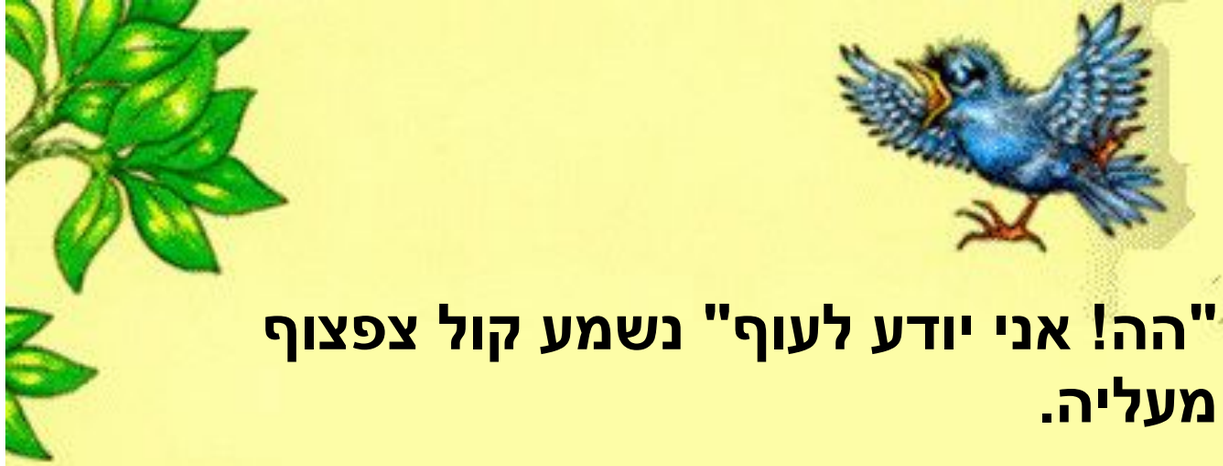

"הה! אני יודע לעוף" נשמע קול צפצוף מעליה.

"הנה התינוק שלי" קראה הציפור "הביטי, בטי!"

"הו-הו! אני שוחה!" נשמע קול צרוד קטן.
"הרי זה התינוק שלי!" קרא התנין "בטי, איך הצלחת להחליף אותם?"

"זו תעלומה בשבילי"
אמרה בטי.